

Dåbshistorier

»En pioner er den første til at gøre noget,« sagde mor.

Noelle Lambert Barrus
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Mary snurrede rundt og beundrede sin hvide kjole i spejlet. Det var den samme kjole, som hendes mor havde på ved sin dåb. Oldemor Marluce havde syet den om, så den passede Mary. Nu kunne Mary have den på ved sin egen dåb!

»Du er smuk!« Mor tog Marys hånd og snurrede hende rundt igen.

Mary fniste. »Må jeg have den på hele dagen?«

»Lad os gemme den til din dåb, så den holder sig pæn og ren, okay?« sagde mor.

»Okay.« Mary ville blive døbt, når hun blev otte, og hun havde forberedt sig et stykke tid nu. Hun havde gået i Primary, læst i skrifterne og endda været til sine venners dåb. Men hendes fødselsdag virkede stadig utroligt langt væk!

Mary puttede sig ind til mor i sofaen. »Mor, hvor gammel var du, da du blev døbt?«

»Jeg var 16.«

»Wow! Hvorfor ventede du så længe?«

Mor omfavnede Mary med et stort knus. »Fordi jeg ikke kendte til Jesu Kristi genoprettede kirke før da. Men jeg begyndte at gå til kirkeaktiviteter med nogle venner. Og jo mere jeg lærte, desto mere ønskede jeg at blive døbt!«

»Hvorfor?« spurgte Mary.

»Fordi jeg ønskede at have en evig familie.« Mor pegede på billedet af templet, der hang over dem.

»Jeg lærte, at jeg en dag kunne blive besejlet til min familie i et tempel for evigt. Det var min drøm at have en evig familie. Og dåb var det første skridt! Nu er min drøm ved at gå i opfyldelse.«

Mary smilede. »Du har far, Mallory og lille Mæva! Og også mig selvfølgelig.«

»Ja, selvfølgelig. Og bedstemor Angela.«

»Blev bedstemor døbt sammen med dig?«

»Hun ventede nogle år. Men når vi var i nærheden af et tempel, kunne vi godt lide at tage en pause og se på det.«

Mary tænkte på mor og bedstemor, der så på templer sammen. »Og hvad med far? Hvor gammel var han, da han blev døbt?«

»Han var 11.«

»Og så boede han i Brasilien på det tidspunkt?«

»Det er rigtigt,« sagde mor. »Der er folk over hele verden, som lærer om Jesus og dåb. Mange af dem er pionerer.«

»Pionerer?«

»En pioner er den første til at gøre noget,« forklarede mor.

Mary tænkte over det. »Ligesom du var den første person i din familie, der blev døbt?«

Mor nikkede og smilede.

I det samme kom far ind i værelset og masede sig ned i sofaen.

»Far, var du pioner for din familie?«

»På en måde. Da jeg var blevet døbt, fandt jeg ud

af, at bedstemor Rosimere allerede var medlem af vores kirke! Men hun havde ikke været i den i årevis.«

»Er det rigtigt? Hvad skete der?«

»Jeg begyndte at tage i kirke. Så begyndte mine brødre også at tage med, og så bedstemor Rosimere. Selv oldemor Marluce blev medlem!«

Mary forestillede sig far tage i kirke alene og så tage mere af sin familie med sig.

»Wow,« sagde Mary. »Jeg kan godt lide at høre jeres historier. De gør mig endnu mere begejstret over at blive døbt.«

»Tak, fordi du stillede os alle de spørgsmål, Mary,« sagde far. »Må vi nu stille dig et?«

Mary nikkede. Hvad vil de spørge om?

»Hvorfor vil du gerne døbes?«

Mary tænkte over, hvad hun lærte af skrifterne, og hvordan hun havde det i kirken. »Fordi jeg ønsker at følge Jesus og være sammen med min familie for evigt.«

Mor og far smilede begge, og Mary kastede sig over sine forældre med et knus. »Jeg kan næsten ikke vente!« ●

ILLUSTRATIONER: TAMMIE LYON

